A°. 1825. N°. 61.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 24. Mei.

FRANKFORT, den 20. Mei.

Brieven uit Zante, van den 18. April, melden het gerucht, dat *Ibrahim*-pacha op zijne vloot van Modon naar Candia zou teruggezeild zijn. De Grieken gelooven zulks; doch het is waarschijnlijker, dat de Egyptische schepen afgezeild zijn, om versterkingen van Candia te halen. — Door een schip, hetwelk den 15. April van Smirna vertrokken is, heeft men berigt, dat de Grieken bij Suda drie Turksche brigantijnen, met krijgsbehoeften naar Morea bestemd, genomen hebben.

Van den 21. Mei.

Men heeft hier heden de volgende berigten:

Konstantinopel, den 23. April. De Porte verzekert, dat tot den 12. April niets ongunstigs op Morea is voorgevallen; doch de verontrustende geruchten duren voort. — Groot opzien baarde de aankomst van vier afgeslagene hoofden van magtige aanvoerders der Albanezen, dewelke door Tartaren hier aangebragt werden. Men veronderstelt, dat de seraskier *Reschid*-pacha wantrouwen tegen hen opgevat, en zich daarom van hen ontdaan heeft. Op de Albanezen schijnt derhalve niet te kunnen gerekend worden, en deze omstandigheid alleen kan het lot van den tegenwoordigen veldtogt beslissen. Alle berekeningen der Porte waren genoegzaam op de Albanezen gegrond.

Odessa, den 3. Mei. Volgens berigten uit Konstantinopel van den 27. April, is de erfgenaam van den Turkschen troon, *Abdal Hamid* (geboren 6 Maart 1811) overleden, zoo men zegt aan de pokken. Zijn eenigste broeder, *Abdal Meschid*, was mede ziek. De Janitsaren, die den overleden erfprins reeds verscheidenene malen op den troon hebben zoeken te plaatsen, waren verslagen. De sultan is nu wel, door zijn overlijden, van grooten kommer ontheven; doch het vermoeden van eenen geweldigen dood zal welligt nog eenigen tijd aanhouden. Uit het Turksche leger in Thessalie, onder *Reschid*-pacha, waren ongunstige tijdingen bij de Porte ontvangen, die zij te vergeefs zocht te verbergen. *Reschid*-pacha was werkeloos en schijnt van de Albanezen verlaten te zijn.

Semlin, den 8. Mei. Volgens brieven uit Bitoglia en de omstreken von Janina, van den 26. April, zou de seraskier *Reschid*-pacha op het Grieksche paaschfeest eene groote nederlaag geleden hebben. Hij was op zijnen terugtogt reeds weder te Janina aangekomen. Hij was van de Albanezen verlaten geworden, en had uit wraak 300 Christenen laten ombrengen.

Triest, den 11. Mei. Tijdingen uit Corfu, van den 18. April melden, dat omtrent het midden dier maand bij Patras verscheidene Ooostenrijksche schepen door de Grieken genomen waren, omdat zij levensmiddelen aan de Turken wilden brengen. Men leidt hieruit af, dat Patras ter zee ook nog geblokkeerd is. Uit Zante schrijft men, dat den 14. April een nieuwe slag tusschen de Egijptenaren en de Grieken heeft plaats gehad, en de laatste eene beslissende zegepraal hebben behaald. Het gerucht der inscheping van *Ibrahim*-pacha bevestigt zich niet. De Grieken betreuren onder de onlangs gesneuvelden inzonderheid den zoon van den prins der Mainotten, *Pietro Bey.*

BERLYN, den 17. Mei.

Hare Majesteit de koningin der Nederlanden is met H. K. H. prinses *Marianne* gisteren avond, in gewenschten welstand, alhier aangekomen, en in Hoogstderzelver paleis, onder den Linden, afgestapt, waar H. M. door Z. M. den koning en de geheele koninklijke familie op het hartelijkste ontvangen werd. De plegtige intrede in deze residentie, waartoe alle toebereidselen gemaakt waren, had op uitdrukkelijk verlangen van H. M. geen plaats.

Heden is Zijne Exc. de minister van buitenlandsche zaken der Nederlanden, de graaf *van Reede*, hier aangekomen.

MILAAN, den 12. Mei.

Hun. M. de keizer en de keizerin van Oostenrijk hebben eergisteren avond, ten vijf ure, hunne plegtige intrede in deze hoofdstad gedaan. Zij hebben zich terstond naar de hoofdkerk begeven, waar de aartsbisschop een *Te-Deum* heeft aangeheven. 's Avonds is de stad prachtig verlicht geweest. Hun. Keiz. M. hebben in Cales de voornaamste straten doorgereden.

LONDEN, den 18. Mei.

Nadat de bill tot het verleenen der burgerregten aan de roomsch katholijken in het lagerhuis met meerderheid van stemmen was aangenomen, werd zij naar het hoogerhuis overgebragt. In dit huis is gisteren avond de tweede lezing van deze bill voorgesteld, doch, gelijk te verwachten was, verworpen, en wel met 178 tegen 130 stemmen.

BRUSSEL, den 20. Mei.

Een brief uit Namen, van den 18. dezer, meldt het volgende: »Een handelaar dezer stad, weduwnaar sints eenige maanden, is voor zeven dagen hertrouwd. Sedert komt alle avonden een hoop volks voor zijn huis, die groot rumoer maken met horens, trompetten, enz. Daar de politie den eersten dag deze zamenrotting niet heeft kunnen verstrooijen, is zij den tweeden en derden dag gekomen met gewapende magt, bestaande uit een detachement der marechaussee en tien manschappen van de wacht. De door de overheid bevolene zachte behandeling diende slechts om de oproerigen nog stouter te maken: men trompettede aan de ooren van de soldaten, men volgde zelfs een politie-beambte, al fluitende en uitjouwende, naar het centrale bureau. Zondag avond was een detachement van dertig man, met een piket marechaussee in dienst; maandag avond konden zelfs honderd man, met eenen kapitein en twee luitenants aan het hoofd, de orde niet herstellen. Gisteren avond waren de pogingen van een gelijk getal soldaten, met marechaussee's te voet en te paard, even vruchteloos. De vrienden van orde hebben inzonderheid met de grootste verontwaardiging opgemerkt, dat zoo dikwijls het piket te paard langs een der estaminetten van de groote markt voorbijreed, hetzelve door lieden op den trap van dit estaminet *uitgejouwd* werd. Vijf personen zijn heden tot vijf dagen gevangenisstraf veroordeeld; maar die maatregel kan in den tegenwoordigen staat van zaken niets afdoen, en men ziet met angst den avond van dezen dag te gemoet."

Mengelwerk.

DE GESCHIEDENIS EN HET NAGESLACHT.

De taak van den geschiedschrijver bestaat niet slechts daarin, dat hij de gebeurtenissen, op het tooneel der wereld voorgevallen, verhaalt; hij moet de oorzaken der dingen opsporen; hij moet aantoonen, welke deugden, welke misslagen, welke zonden de lotgevallen der volken voorbereiden en deden ontstaan; terwijl hij den blinddoek verscheurt, waarmede haat, eigenbelang en vleijerij de waarheid bedekten, biedt hij het verhaal van hetgeen in zijnen tijd of in vroegere eeuwen gebeurde aan zijne tijdgenooten, aan het nageslacht, als een' spiegel aan, waarin zij het voorschrift van hun gedrag en het lot der toekomst aanschouwen kunnen. Wanneer de geschiedschrijver op alle deze punten, in behoorlijk verband gebragt, den stempel van zijn genie drukt; wanneer hij zonder vrees of vooroordeel, zonder bekrompenheid of drift, dit alles ontwikkelt, dan wordt zijne gedenkrol een leerboek voor latere geslachten, en zij plaatsen zijnen naam in den tempel des roems naast die van TACITUS, DE GROOT en HUME.

Deze vereerde namen en eenige andere, die wij bij dezelve zouden kunnen voegen, bewijzen, dat het ons ter geener tijd aan zulke geschiedschrijvers ontbroken heeft; ondertusschen blijft de geschiedenis zelve eene eeuwige herhaling derzelfde dwalingen; een treurig bewijs voor de gegrondheid der zoo dikwerf aangehevene klagte, dat de gouden lessen, uit de voorvallen van vroegere eeuwen afgeleid, voor de nakomelingschap doorgaans verloren gaan.

Zoo was het immer, zoo is het tot op den huidigen dag, en de hoop op voortgaande veredeling van het menschelijk geslacht kan ons alleen van de vrees ontheffen, dat het niet immer zoo blijven zal. Wanneer die geest van kalmte en verlichting, waarin groote mannen de lessen der geschiedenis verzamelden, meer algemeen verspreid zal wezen, dan zullen die lessen worden verstaan en gevolgd, de geschiedenis zal dan alleen in herhalingen vallen, wanneer zij aantoont, hoe de deugden, die het loopende tijdvak versieren, reeds in de oudheid bloeiden, en het geluk der staten ontluiken deden.

Zoo onbetwistbaar nu de waarheid is, dat de geschiedenis de menschen niet veel wijzer maakte, en zij in dwalingen en zonden vervielen, die zij in hunne voorouders hadden leeren verachten en beklagen, zoo onbegrijpelijk schijnt deze daadzaak in den eersten opslag bij de overweging, dat de mensch steeds geneigd is datgene te vermijden, wat zijnen gelukstaat kan benadeelen; iets, dat uit zulke dwalingen noodzakelijk volgen moet, zoo als hem daarvan de loop van vroegere eeuwen overtuigen moest.

Rome ontvangt den buit en de schatting der volken die het overwon; deze rijkdom wordt een strik voor de beheerscheresse der wereld, zij zinkt al dieper en dieper in het verderf, dat weelde en overdaad en wellust haar bereiden, en zoo wordt zij in het eind' de gemakkelijke prooi van barbaarsche horden, en vervalt tot eene nietigheid, die na zoovele eeuwen nog altijd voortduurt en schier onherstelbaar schijnt.

Eene gewigtige les, door de geschiedenis op hare juiste waarde geschat: — en echter zonder vrucht voor latere Volken gebleven! De Spanjaarden vonden in de nieuwe wereld onberekenbare schatten; gouddorst verblindde hunne oogen, zij zagen het voorbeeld van vroegere eeuwen niet meer; zij genoten als de Romeinen, en verzonken als deze in een' staat van onherstelbare zwakheid; de overwinnaars van Zuid-Amerika, de nakomelingen van den CID en GONZALVO knielen sints drie eeuwen als bevende slaven voor het offermes van een klein aantal vermetele Priesters; dit Volk, dat de Romeinen zoo roemrijk wederstoud, dat Europa eemaal wetten voorschreef, staat thans onder de voogdijschap zijner naburen; de uitlating van moed in den krijg met BONAPARTE schijnt de laatste stuipachtige beweging zijner stervende krachten geweest te zijn.

De Spaansche Inquisitie wordt in het schiereiland daargesteld, zij moet de ketterij tegengaan, verdrijft Mooren en Joden, en brengt zeer veel toe tot de ontvolking des lands. Frankrijk vestigt zijne toenemende grootheid op Spanje's gebrek aan kracht, waarvan het de oorzaak zeer wel kent; en echter begint datzelfde Frankrijk, het voorbeeld zijner mededingers uit het oog verliezende, eene geloofsvervolging tegen zijne Protestantsche inwoners, en slaat zich zelve wonden, die uit derzelver aard ongeneeslijk waren. Hier stelde het bijgeloof de verblinding daar. BONAPARTE boeit door zijn genie als veldheer de overwinning aan zijne vanen. Hij trekt naar *Rusland*, en de geschiedenis doet hem het voorbeeld van KAREL XII. zien, die honderd jaren vroeger op denzelfden togt een dapper leger verloor. Vergeefs! Heerschzucht benevelt het anders zoo doorzigtige oog des legervoerders; hij rukt voort, de grootere talrijkheid zijner legers maakt derzelver vernieling slechts schrikbarender, en op de lijken zijner soldaten vestigt *Rusland* ten tweeden male zijne onafhankelijkheid, en noodigt de Volken van *Europa* van daar uit, om de magt des overheerschers geheel te verpletten.

Deze voorbeelden, die wij schier in het oneindige vermeerderen konden, bewijzen niet alleen het vroeger gezegde, dat de lessen der geschiedenis zeer dikwijls zonder invloed op het nageslacht blijven; maar zij toonen ons tevens aan, dat de oorzaak daarvan in eene verblinding ligt, die op Vorsten en Volken werkt, en in verschillende hartstogten zijnen grond vindt.

Passen wij dezen regel op de de gebeurtenissen dezer dagen toe, zoo vinden wij denzelven al weder bevestigd; de lessen der geschiedenis schijnen in een nieuw en veel omvattend voorbeeld weder voor ons verloren te zijn: en hij, die het weet, dat een verkeerd gedrag steeds vroeger of later heillooze gevolgen na zich sleept, ziet met angst in de toekomst en betreurt de verblinding van den mensch, die alzoo een speelbal zijner hartstogten blijft, en langs dezen weg nimmer tot een' staat van rust en geluk geraken zal.

De geest van onzen tijd drukt zich naar het gevoelen van vrienden en vijanden eener grondwettige monarchale regering daarin uit, dat de volken in het algemeen zulk eene

regering wenschen. Wanneer wij nu de geschiedenis, omtrent dit belangrijke punt, om raad vragen, zoo wijst zij ons op KAREL I., op JACOBUS II. en op LODEWYK XVI.; Vorsten, die uit heerschzucht, bijgeloof of zwakheid, dezen wensch wederstonden, en daardoor ongelukkig werden; zij toont ons WILLEM III., de Britsche Koningen uit het huis van Hannover en Nederlands regerenden Koning, met eenige andere Vorsten, aan dezen wensch met waardigheid toegevende, en het geluk hunner volken uitmakende. Zij doet ons eindelijk voorzien, dat de strijd der hartstogten in *Frankrijk*, *Spanje* en *Italie*, en de zonder bewimpeling verklaarde vrees van andere Vorsten voor een vertegenwoordigend bestuur, talrijke ongelukken moeten doen vreezen, die de tijd vergeefs met zijnen sluijer voor het wijsgeerig oog tracht te bedekken.

Of zou het hier voor de eerste maal zijn, dat vrees en haat en tweedragt iets goeds uitwerkten, en tot geene verkeerde maatregelen aanleiding gaven? Zullen niet deze vrees en deze bedwinging van het algemeen gevoelen hetzelve magtiger maken, door het verlangde goed tot een verboden genot te verheffen? Eene staatsinquisitie moge haar hoofddoel al eens bereiken, zal zij deze bereiking tot dien prijs koopen, die zulk eene inrigting in het Godsdienstige aan *Spanje* gekost heeft? Ook wij beminnen in elken staat rust en orde, zonder welke geen volksgeluk bestaan kan; maar deze rust moet, naar de schoone uitdrukking van SCHILLER, niet die der graven zijn!

De schrijver van het *Testament Politique de* M. DE LOUVOIS neemt als het ware en eenige middel, om in *Frankrijk* burgeroorlogen voor te komen, aan, dat de Souverein met eene onbeperkte magt bekleed moest zijn, die in staat was vrees en ontzag in te boezemen. Tot aan de meerderjarigheid van LODEWYK XIV. was *Frankrijk*, volgens hem, vol van rebellen en oproerstokers: merkwaardig is vervolgens zijne rede, die hij tot den Koning rigt, en aldus luidt: » Waar zijn zij thans, alle deze onrustige en oproerige geesten? Hebben zij niet nog alle de voorwendsels, die zij vroeger hadden? Dwingen niet de oorlogen en de overige kosten, die Uwe Majesteit tot instandhouding harer glorie noodig acht, Hoogstdezelve tot het opleggen van nog grootere volkslasten, dan zelfs onder LODEWYK XI. geheven werden? Worden niet de Protestanten meer gedrukt dan onder KAREL IX. en LODEWYK XIII.? Is niet de adel zwaarder dan immer belast? Draagt niet de geestelijkheid tot de staatsbehoeften meer bij, dan zij in deze en de vorige eeuw gedaan heeft? En toch is alles rustig, alles is onderworpen; er is geen opstand en geen verraad. Krijg en onrust woeden slechts buiten het Rijk; vroeger heerschten zij binnen hetzelve. Van waar dit onderscheid, deze verandering? Zij ontstaan alleen uit de geheel andere wijze, waarop Uwe Majesteit het koninklijke aanzien handhaaft, uit uwe scherpzinnigheid, om er het regte gebruik van te maken, uit uwe geschiktheid, om dat woeste dier te leiden, dat zich volk noemt, en dat, zonder toom gelaten, naar zijn instinct in het rond dwaalt; dat zich echter ongemerkt aan gebit en teugel gewent, en te beter gaat, naar mate men het korter in toom houdt."

LODEWYK XIV. had dezen raad reeds vroeger van RICHELIEU en MAZARIN ontvangen; hij had denzelven, zoo als men hier ziet en van elders weet, volkomen gevolgd; de kortzigtige schrijver, dien wij aanhaalden, mogt dit gedrag door een oogenblikkelijk en schijnbaar goed gevolg bekroond zien; de geschiedenis strekt haren gezigteinder verder uit; zij leert ons en staaft deze leer met onloochenbare daakzaken, dat de oorlogen, de zware belastingen, de verarming van adel en geestelijkheid, waardoor deze zich later aan alle belastingen ontrokken, en slechts op rijke posten aasden, alles door dezen Koning veroorzaakt, de juiste en hoofdzakelijke aanleidingen waren, die later de omwenteling in *Frankrijk* deden ontstaan en die den onschuldigen, maar zwakken nazaat van dien oorlogzuchtigen en verkwistenden Vorst troon en leven deden verliezen. Indien LODEWYK XIV. niet heerschzuchtig ware geweest; indien hij zijne Parlementen hunne regten had laten behouden; indien hij niet voor krijgsroem en pracht; maar alleen voor het geluk van *Frankrijk* geleefd had: zoo hadden wij geene omwenteling in *Frankrijk* gezien, en honderd jaren van oorlog en vernieling waren dan welligt door eene eeuw van geluk, rijkdom en toenemende verlichting vervangen geworden. Wel verre dus, dat wij het doorzigt en de regeringswijze van dien beheerscher der Franschen roemen kunnen, beschouwen wij hem als een' der hoofdbewerkers van de ongelukken, die zijn doorluchtig geslacht naderhand getroffen hebben; wij zien daarentegen de instellingen van WILLEM III. tot op dezen dag voortduren, en met volle overtuiging mogen wij dus hier zeggen, *ab uno disce omnes!*

Een Vorst regeert niet voor zich zelven en zijne tijdgenooten alleen; late nageslachten plukken de aangename of wrange vruchten zijner regering, verre naneven vereeren of beschuldigen zijne wijze van doen; en hoe kan het dus bestaan, dat hartstogten hem deden zonden, die vroeg of laat verderfelijke gevolgen hebben moeten? Vrees en wantrouwen en onbuigzaamheid onteeren het Vorstelijk karakter; een Vorst die zijne Volken wel doet, geene heerschzucht voedt en den krijg alleen tot eigen verdediging voert, kan op de liefde zijner onderdanen rekenen; hij kan hunne vertegenwoordigers om zijnen troon vereenigen, en wij durven er hem gerustelijk voor instaan, dat het woord van opstand binnen zijne grenzen niet zal gehoord worden.

Wanneer de Vorst zich aldus met kalmte en vertrouwen, en zonder eenig betoon van vrees of wantrouwen aan den wensch zijner Volken overgeeft; wanneer hij, na het daarstellen van zulk een groot voorbeeld, zoo veel mogelijk de hinderpalen uit den weg ruimt, die het geluk zijner onderdanen in den weg staan, dan zal het Volk hem als den vader des Vaderlands beminnen, kunsten en wetenschappen, handel en zeevaart, en alle takken van nijverheid zullen bloeijen, de omwenteling zal gesloten en de vrede der Volken duurzaam zijn.

Nog eens, de voortdurende strijd van haat en wederzijdsche vervolging zal op het veld van 't staatkundige *Europa* niets dan onkruid doen groeijen. Er dient een groot voorbeeld van vertrouwen en inschikkelijkheid daargesteld te worden, dit alleen kan de stormen doen bedaren, en den krater voor eeuwen sluiten, waaruit anders de lava der verwoesting de ongelukkige volken op nieuw bedekken zal.

Met iedere eeuw, met elke lotverwisseling der staten, worden de lessen menigvuldiger, die ons op den weg der staathuishoudkunde voorlichten; onze dwalingen zijn daarom minder vergeeflijk dan die onzer voorvaderen; zij doen weinig eer aan den staat der verlichting waarin wij leven, aan onze kennis van het lot der voorgeslachten, en aan onze zedelijkheid; wij moeten deze dwalingen afleggen, wij moeten in de voorschriften der deugd, in de wetten van 't gezond verstand en in de lessen der geschiedboeken de regeling van ons gedrag zoeken, en hetzelve daarnaar onveranderlijk inrigten, zoodat de stem der hartstogten zwijgen moet; dan en dan alleen kan het menschdom duurzaam gelukkig zijn, en onder wijze en edele Vorsten met vrucht naar eigen veredeling en volmaking van zijn geluk streven.

A.. den 14. Mei 1825.

MYNHEER DE REDACTEUR!

De, in uwe Courant, met zoo vele bescheidenheid uitgedrukte en doorgaans zoo treffende waarheden, vallen somtijds op mijn, door walg en misnoegen, uitgedroogd hart gelijk lente-regen op het dorstig aardrijk. Dank zij aan de vrijheid der drukpers! hartelijke dank aan uwe lofwaardige, en helaas! hedendaags zoo zeldzame onpartijdigheid! Uwe Courant en het Advertentie-Blad zijn meer geschikt tot het opwekken van den algemeenen geest, dan de schoonste en geleerdste boeken, en boven dat verschaffen zij ons de gelegenheid, om onze klagten niet alleen aan het algemeen, maar ook aan het gouvernement te kunnen mededeelen, ja zelfs, om dezelve missohien te brengen tot onder de oogen van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning, die toch alle zijne onderdanen even lief heeft en ook niet anders wil, dan dat ze altegaar op eene eenvoudige, wettige en dezelfde wijze behandeld, en tegen alle kommer, misbruik, willekeur en ongeregtigheden beschermd worden. — Ja, dat wil onze Koning, dit wil ook Z. E. de Minister van Justitie, en dit verlangen wij immers ook, wij, die als goede en getrouwe onderdanen van eenen beminden Koning, alle de ons opgelegde belastingen, hoe geweldig groot ook, zonder eenig gemor betalen! Hoe komt het dan toch, dat zij, die van deze belastingen het grootste nut trekken [eenige hooge Ambtenaren in de provincien], zich zoo gedragen, dat men zoo vele klagten, wegens hunne willekeurige gedragingen en onbillijke behandelingen, niet alleen in uwe Courant en in het Advertentie-Blad en andere publieke schriften lezen moet; maar ook overal, waar men gaat en staat, hoort vertellen? Ik wenschte maar, dat het doenlijk ware, dat onze Koning of ook onze Prinsen in het geheim en *incognito* ons lieve Vaderland eens doorwandelden, en dan hier en daar in gesprek traden met lieden van de zoogenaamde middelklasse! Zij zouden dikwijls verbaasd staan over al hetgeen er al gebeurt, en vooral in drie à vier onzer Noordelijke provincien, alwaar zoo menige zaken met merkbare eenzijdigheid en bedroevende willekeur behandeld worden! . . . . Ik ontvang niet eenen brief, of dezelve is met klagten en bezwaren aangevuld, en ik kan mij dus ook niet langer wederhouden, dezelve bekend te maken, te meer, omdat eenige mijner Correspondenten mij, voor eenige dagen, schreven, dat zij gaarne zien zouden, dat ik van zekeren invloed, dien zij mij waarlijk zeer *gratis* toeëigenen, eens mogt gebruik maken, om, zoo zeggen zij, de ongeregtigheden, welke bij hen plaats hebben, eens onder het oog van Z. M. onzen regtvaardigen Koning te brengen, of ten minste er eens met den eenen of den anderen Minister over te spreken. — Neen, mijne lieve vrienden, dit zal ik wel laten; en de eerste, zoo als ook de beste reden daarvan is, dat ik het geluk niet heb van eenigen invloed, hoe ook genaamd, op Staatszaken te bezitten; en, ten tweeden, dat, alhoewel ik de eer heb van eenen onzer Ministers zeer wel te kennen, ik mij echter daarom niet zal veroorloven, deze mij zeer waarde kennis te misbruiken, en Z. E., aan wie het belangrijkste vak van ons Staatsbewind toevertrouwd is, met allerlei klagten, welke mij van diverse plaatsen toegezonden worden, lastig te vallen; doch zoo het *socius in pœna* u tot eenige vertroosting strekken kan, weet dan, dat het hier al net zoo gaat als bij u.... de Couranten melden er immers gedurig van!... Waarheid en ware verdienste zijn thans, bij een aantal in de wereld, onderwetsche en belagchelijke huisraden geworden! Kruipen en liegen zijn daarentegen aan de orde van den dag! Wie het beste kruipt en het meeste liegt, komt er niet zelden het verste mede: zoo er bij vacaturen, van welken aard ook, aan het Gouvernement kandidaten moeten worden voorgedragen, dan doet bij sommigen de naam alles af, deugd, verdienste, kundigheden, enz., beteekenen niet met al.... Dit alles, zegt men, zal wel komen. *Virtus post nummos* is dan eene heerschende grondspreuk: van daar, dat somtijds de ambten, in de provincien, zoo ellendig bekleed zijn; van daar dan tevens onze kommer, onheil en klagten. Men geve posten (in eenige onzer provincien) aan hen, die de minste uiterlijke recommandatien aanbrengen, maar wier bekwaamheid niet twijfelachtig is, dan zullen dezelve het best bediend zijn, en de Schatkist zal er bij gewinnen! Maar wat helpt al dat praten! Het is toch maar in den wind zeilen. Ik heb reeds zoo veel gezien, gelezen, gehoord en ondervonden, dat ik een volmaakt Filosoof geworden ben, en thans, mijne zeilen opgerold hebbende, alles met koelen moede beschouwe, en mij bij mijn kantoor-arbeid bepaal; *quies animi omnibus anteponenda!* En gelooft mij maar, vrienden, een weinig geduld schaadt niet, als men met menschen, wie die ook zijn mogen, te doen heeft. Ik voor mij leef stil, en betaal mijne belastingen op mijnen tijd: zwijgen, dulden en hopen is mijn *motto*; dit zij ook het uwe! Ik denke bij mij zelve: wie de geregtigheid en zijne onderdanen zoo bemint als onze beminde Koning, dien zal de Almagt ook zeker wel eens de beste middelen in de regte en weldoende hand geven, om hoogdravende, ambtzuchtige, en nooit te vreden te stellen aristocraten, aan welken wij zoo menige, ook in den tijd van onze Stadhouderlijke regeringen, voorgevallen twist en ongelukkige muiterijen te danken hebben, en die zich thans wederom (wat onze Constitutie ook al hier over zeggen moge) verbeelden, dat alle ambten en bedieningen voor hen en hunne gunstelingen ingesteld zijn, eens vooral duchtige palen te zetten, en de alnog plaats hebbende onbillijkheden en willekeurige gedragingen te doen ophouden. — Dit diene dan ook tot antwoord op de aan mij, gedurende het afgeloopen jaar, uit de steden *G. Z. V. D. K. A.* en *U.* toegezondene vragen; alle welke ik reeds lang zoude hebben beantwoord, indien ik mijne redeneringen daaromtrent aan brieven, die ligt kunnen verloren gaan, had willen toevertrouwen; — doch hiermede worden mijne vrienden niet geholpen: zij zouden gaarne hunne waren aan den regten man willen gebragt hebben, en in de dwalende veronderstelling, dat ik hen daarin van eenigen dienst zoude kunnen zijn, hebben zij mij dezelven als in commissie toegezonden. Welaan mijne lieven! Wij hebben immers de Arnhemsche Courant en het Advertentie-Blad, welke ons de beste gelegenheid aanbieden, om onze klagten, aan wie het behoort, te kunnen bekend maken, en zoo ik het wel hebbe, is het onzer aller pligt, de lofwaardige welmeenendheid van de Heeren Redacteuren te gemoet snellen, en vervolgens langs dien weg openbare onredelijkheden en met de billijkheid strijdende aanstellingen, welke, in weerwil van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning, plaats hebben, aan het licht te brengen, opdat onze Ministers, die maar al te dikwijls in hun geloof bedrogen worden, zich tegen al zoodanig bedrog kunnen gewapend houden. Ik zal u voor ditmaal als voorbeeld dienen, en de voornaamste van de door u aan mij gedane vragen woordelijk uit uwe thans voor mij liggende brieven afschrijven, en, echter met weglating der mij opgegevene namen, hier onder laten volgen, in de hoop, dat men mij voortaan van alle verdere antwoorden, op vragen van dien aard, zal verschoonen; doch dezelve direct zal toezenden aan een der beide zeer geachte, hier boven aangetoonde, Schrijvers, van welker goedwilligheid en vaderlandsliefde wij verwachten durven, dat zij dezelve, mits op waarheid steunende en met bescheidenheid gedaan, in hunne dagbladen zullen opnemen, in de vaste overtuiging, dat de bekendmaking daarvan, noch voor de algemeene zekerheid des Staats, noch voor de belangen der goede ingezetenen, kan gevaarlijk zijn; welligt zal men hen of veeleer mij van onbedachtzaamheid beschuldigen; maar het is onmogelijk, dat onze Ministers het ons kunnen ten kwade duiden, dat wij de navolgende, tot nu toe aan HH. EE. trouwens nog onbekende, verkeerdheden bekend maken. Ik verklaar, als man van eer, dat ik daarbij geene andere bedoeling heb, noch hebben kan, dan om tot het goede iets bij te dragen en om het kwade zoo mogelijk te doen ophouden. Ik haat en verfoei elke handeling van Ambtenaren, van welken rang ook, die de zuivere algemeene en warme liefde, welke onze geheele natie Zijne Maj. toedraagt, maar eenigzins zoude kunnen doen wankelen; en dus, zoo het, Mijnheer de Redacteur, van uwen goeden wil niet te veel gevraagd ware, zoude ik u verzoeken, om ons uwe opinies omtrent de hier opvolgende vragen, eens te willen mededeelen; ik zal de datum en de eerste letter van de steden, aan het hoofd van iedere vraag plaatsen, ten einde elk mijner Correspondenten zich den aan mij geschreven brief herinnere:

1. *Vraag.* *Z.* 6 Jan. 1824. Mag een President van eene vierschaar zitten in eene zaak, die door deszelfs zoon als Advocaat bepleit wordt?

2. *Vr.* *G.* 25 Dec. 1822. Mag een Notaris, tegelijk met dit zijn ambt, de functien van Praktizijn of van Procureur, zoo als zulks hier door H. EN T. en S. en op andere plaatsen door meer gedreven wordt?

3. *Vr.* *Z.* 15 Oct. 1822. Is de vette bediening van eenen Advocaat-Fiscaal bestaanbaar met de Notariele functien, of anders, mag een Fiscaal tot het Notaris-ambt benoemd worden?

4. *Vr.* *A.* 16 Oct. 1823. De functien van Advocaat onbestaanbaar zijnde met alle gesalarieerde ambten, hoe komt het dan toch, dat men hier (en elders) Advocaten vindt, welke niet alleen (om de volgende reden) eene talrijke klientelle hebben; maar ook nog allerlei gesalarieerde ambten en plaatselijke posten waarnemen, als daar zijn die van Burgemeester, Wethouder, Schout, Notaris, Griffier, Secretaris, Ontvanger,

ens.? Mag dat wezen, en moeten zulke menschen begunstigd worden met ambten en bedieningen, welke, of door oude ambtenaren of door andere fatsoenlijke en onbesprokene burgerlieden van de zoogenaamde middelklasse, die toch zulke zware belastingen betalen moeten, ook zeer gemakkelijk hadden kunnen en behooren te worden bediend? Diezelfde vrage is mij ook uit de steden *Z.* en *K.* toegezonden. — NB. Dat dit gebeurd is, is waar; dat dit, ten minste aan Z. E. den Minister van Justitie, tot nu toe nog onbekend is, is zeer waarschijnlijk, en dat onze Gouverneurs dit zeer wel weten, is moeijelijk te betwijfelen; want aan wie zonden de bedoelde lieden anders hunne plaatsen te danken hebben?

5. *Vr.* *Z.* 20. Junij 1824. Zeg mij eens, Mijnheer, of het billijk gehandeld is, wanneer men eenen braven, eerlijken Notaris, die, ongehuwd en door de Goddelijke Voorzienigheid met een aanzienlijk vermogen begiftigd, uit bloote menschenliefde, aan een zijner broeders, die voor vrouw en een aantal kinderen te zorgen heeft, zijn Notaris-ambt wilde overdoen, in dit zijn lofwaardig voornemen zoodanig zoekt te dwarsboomen, dat men hem de uitvoering van deze weldaad onmogelijk maakt? Daar men toch, bij het toestaan van zijne vrage, de andere Notarissen niet zoude hebben te kort gedaan, en ook het Publiek volstrekt niets daarbij had kunnen verliezen, vermits de broeder van dien Notaris, vlijt en regtkunde met een eerlijk gedrag vereenigt? Kan men zulk eene hardnekkige weigering en tegenstreving begrijpen, wanneer men in aanmerking neemt, dat dezelfde kamer van Notarissen eenige maanden van tevoren gedoogd had, dat, in dezelfde stad zonder eenige [illegible] reden, nog als vijfde Notaris benoemd en aangesteld werd [illegible] gesalarieerd, en, *zoo men zegt*, met de functien van Notaris onbestaanbaar ambt, daar zeer veel winst en voordeel aan vast is, voorzien is; terwijl het genoegzaam bewezen is, dat sedert de invoering van het notariaat in die stad vier Notarissen nog altijd tot heden toe verre meer dan voldoende zijn, om in de behoeften der ingezetenen zeer gemakkelijk te voorzien. Het is ongeloofelijk, dat deze twee zaken, op eene behoorlijke, klare en duidelijke wijze, aan het Gouvernement zouden zijn voorgedragen geworden. Waarom heeft men toch het welmeenend voornemen van den eerstgedachten Notaris tegen gewerkt? en hoe heeft men het durven wagen, zonder eenige reden, noch noodzakelijkheid, eenen vijfden Notaris aan het Gouvernement voortedragen en doen benoemen, welke, uithoofde zijner familie-betrekkingen, den vier anderen alle middelen van bestaan zoude benemen, zoo deze er geene andere posten bij hadden, en hetzelve in hunne Notariele bezigheden moesten vinden?

6. *Vr.* *D.* ... 28. Dec. 1823. Wanneer eene ervaring van meer dan 30 jaren ons heeft geleerd en volkomen overtuigd, dat 3 in de eene, en ten hoogste 5 Procureurs in de andere stad, alle zaken, welke bij eene Vierschaar kunnen voorkomen, gemakkelijk bedienen kunnen, en ook altijd bediend hebben, en dat dezelve dan nog niet, dan met vele moeite, de kost en onderhoud voor hen en hun huisgezin verdienen konden, is het dan wel voegzaam of is het niet veeleer onredelijk, dat men het getal dier wetslieden nog dagelijks vergroote, zoodat hetzelve nu reeds in de eene plaats tot op *zeven* en in de andere tot op *elf* aangewasen zijnde, hierdoor brave huisvaderen, waaronder er die dertig jaren eerlijk bediend hebben, thans hunnen geheelen ondergang moeten vooruitzien? Wat gedachten hebt gij, mijn vriend, van zulk eene handelwijs? Natuurlijk zult gij denken, dat de oude Procureurs, al wat oud en loom geworden zijnde, zich in de tegenwoordige Fransche wetten (gave God dat wij dezelve nooit gezien noch gekend hadden!) niet genoeg geoefend hebben, en dat echter de negen bijgevoegde Procureurs uitmuntende kundigheden bezitten en overvliegers in het vak zijn? Ja wel! het is net het tegendeel, dat plaats heeft; de eerste zijn bestudeerde mannen; zij zijn in de oudere en nieuwere wetten ervaren; kennen best de manier van procederen; zij zijn vlijtige, arbeidzame, goede en brave huisvaderen, terwijl men er onder de nieuw ingedrongene slechts drie of vier vindt die Latijn verstaan en eenige studien gedaan hebben, de overige, geenszins voor het vak opgetrokken zijnde, hebben noch onderwijs in de Latijnsche taal genoten, noch eenige studien, hoe genaamd, in de oudere of nieuwere wetten volbragt; zij dienden meest allen als kopijisten in verscheiden kantoren en gemeenten; doch nu zijn zij Procureurs en worden door hunne voorstanders, welke alle groote Heeren zijn, overal aan de goede ingezetenen aanbevolen; zij kunnen kruipen, en zij vernederen het ambt waarmede men hen bekleed heeft; zij loopen overal hunne diensten aanbieden, vertoonen zich aan alle sterfhuizen, ondernemen alle likwidatien, alle boedelscheidingen; zoeken zwarigheden, waar er geene te vinden zijn, en brengen dan de zaken over aan hunner voorstanders zoons of neven, die meest allen Advocaten of Notarissen zijn; deze brengen nu weder de zaken in orde; want de Procureurs worden nu wederom in kopijisten verwandeld. Doch wat is nu het natuurlijk gevolg van zoodanige, niet alleen volstrekt onnoodige, maar schadelijke aanstellingen? Het kan immers niet missen, of de, door hunne langdurige studien, in de praktijk ervaren mannen, welker eerlijkheid eene meer of min dan twintigjarige proef heeft uitgehouden, moeten thans achteruit leeren; zij moeten met hunne vrouw en kinderen van dag tot dag al meer en meer nood lijden, en eindelijk, in den avond van hun arbeidzaam leven, in stede van eenige vruchten van hunne moeijelijke studien te genieten, met hunne beklagenswaardige familie geheel en al te grond gaan! En dat zal dan de belooning zijn voor hunne gepresteerde getrouwe diensten! Maar is dit dan de wil, kan dit de wil zijn van ons Gouvernement? Kan het de wil zijn van eenen, door zijne getrouwe onderdanen, zoo hartelijk beminden Koning? zeker niet; het is onmogelijk, dat zulke verkeerde behandelingen aan Z. M. of aan derzelver Ministers zouden bekend zijn; en daarom, mijn vriend, bid ik u, doe toch al wat in uw vermogen is, om dit alles eens aan ...... voor te houden, en zeg aan ...... dat hier, zoowel als bij onze buren, slechts menschen van zekere klasse boven alle anderen begunstigd en overladen worden met ambten, waartoe zij dikwijls onbekwaam en nooit bevoegd zijn. Het is van belang, dat de Koning en Hoogstdeszelfs Ministers onze klein-groote mannen leeren kennen.

7. *Vr.* *Z.* ... Dec. 1823. Wanneer een zekere ouderdom bij de wet bepaald is, om tot de functien van Regter-Plaatsvervanger te worden toegelaten en er zich bij eene vierschaar geoefende Advocaten en Procureurs van goede faam en familie bevinden, die, den vereischten ouderdom bereikt hebbende, zich tot die functien bekwaam gelooven, en ook, inderdaad, daartoe zeer bekwaam zijn, is het dan billijk of welvoegelijk, dat men er op eenmaal (niet een of twee) maar drie jonge Studenten, die naauwelijks de schoolbank van de Akademie verlaten hadden, als Regters-Plaatsvervangers aan het Gouvernement voordraagt en ook werkelijk als zoodanig doet benoemen, daar toch niet een van hen drieën den, bij de wet, vereischten ouderdom bereikt had? Zijn zulke met de wet strijdende handelingen niet ter neerslaande voor andere brave en kundige Advocaten en Procureurs bij dezelfde vierschaar? En is het aanmoedigend voor Klerken van Advocaten, Notarissen en Procureurs, wanneer ze zien moeten, dat al kort daarna twee van die drie jonge Regters tot andere ambten verheven of vernoderd werden, te weten; de eene (*) tot Notaris, *op eene plaats alwaar nog nooit een Notaris was benoemd geweest!* en de andere tot Procureur! bij dezelfde vierschaar, alwaar men hem nu somwijlen, als Regter, het pleidooi van zijne Collega's ziet beoordeelen.

8. *Vr.* *Ut*..... 1 Junij 1824. Gij weet, Mijnheer en Vriend, dat er twee van mijne kinderen zich reeds sedert 2 en 3 jaren in het vak der Directe en Indirecte Belastingen geoefend hebben; ik geloofde dan ook met eenig regt te mogen verwachten, dat, bij de laatste reorganisatie van deze administratien, ten minste een' van beiden, als Ontvanger, in een der omliggende plaatsen, zoude zijn benoemd geworden; dan, wij hebben ons alweder met eene ijdele hoop gevleid en mijne zoons leven nog steeds in de verwachting van hunne promotie!! Indien Mijnheer A. nu de voorkeur had gegeven aan kundige menschen, die, of ouder in het vak, of daarin meer ervaren waren geweest dan mijne zoons, dan zoude er niets op te zeggen vallen; maar, zoo die voorkeur valt op jonge lieden, die er volstrekt niets van weten, en die toch maar zoo eensklaps met eene Ontvangers-plaats hunne loopbaan in de administratie beginnen, en dan al zeer korten tijd daarna van eene mindere tot eene van de beste Ontvangers plaatsen verheven worden, (zoo als dit heeft plaats gehad met den heer Luitenant S., aan wiens oom, lid van de Staten-Generaal, de Heer A. eenige verpligting had), moeten dan zulke voortrekkingen van onkundige gunstelingen, die nooit een pennestreek bij de administratie gedaan hebben, en dus de wetten over de belastingen aan de ingezetenen niet kunnen uitleggen, omdat zij zelven er volstrekt niets van verstaan; moeten, zeg ik, zulke promotien aan arbeidzame jonge lieden, die lang in het vak gewerkt hebben, en door hunne vlijt en oplettendheid allengskens alle de wetten op de belastingen hebben leeren kennen, niet allen ijver en moed benemen? en als dit veld wint, wat moet er dan van de opbrengst der belastingen worden? Men raadplege de landen, waar de ambten niet aan vlijt, kunde en aan ware verdiensten, maar slechts aan zekere namen en geprotegeerde domkoppen toegedeeld worden.

Zie daar, Mijnheer de Redacteur, acht vragen, die ook niet onbelangrijk zijn, en waarvan ik de beantwoording aan u zelven en aan het Publiek overlate. Ik heb er nog een aantal andere voor mij liggen, die ik voor een andermaal bewaren zal, en alhoewel ik er hier geene namen bijvoege, zoo blijf ik toch borg voor de zuivere waarheid van al hetgeen hierboven is aangehaald.

V. E.

In de Arnhemsche Courant van den 10. dezer, is zeker berigt omtrent Kwakzalverij geplaatst. Even zeer als de inzender het zich tot pligt rekent te veld te trekken tegen domheid en dweepzucht, en alles, wat onder derzelver vanen dient, rekent hij het zich tot eer te herstellen, hetgeen niet met de striktste waarheid overeenkomstig is. De mededeeler van dat berigt aan den inzender heeft, op de lezing van hetzelve, verklaard, dat van zijne zijde eene verkeerde uitdrukking had plaats gehad, en wel, in de bewuste gemeente, een jong meisje, aan eene *ulcus roma* laborerende, geneesmiddelen van een oliekoop had gebezigd; maar dat het sterven van den lijder binnen eenige uren, in het verleden jaar, op een naburig dorp W. was voorgevallen, en het niet de vrouw diens mans, maar eene bijzonder wonende was, welke elders was overleden. Hij rekent het zich daarom ten pligt, uit eigen beweging, dit, ten einde den Schout der eerste gemeente in zoo verre te disculperen, mede te deelen.

Men berigt van goeder hand, dat de Boekhandelaren SCHALEKAMP, VAN DE GRAMPEL en HANSSEN, met den meesten ijver werkzaam zijn aan het GEDENKBOEK *van den jongsten Watervloed, in ons Vaderland*, dat de bijdragen, betrekkelijk de onderhavige zaak, hun medegedeeld, van groot belang mogen worden geacht, en dat de Platen, die het Werk zullen versieren, alreede in Teekening, de goedkeuring van de Inteekenaren hebben mogen wegdragen.

Wij wenschen, dat alles aan de verwachting moge beantwoorden; dan hebben de ongelukkigen nog een penningsken te wachten.

ARNHEM, den 24. Mei.

Het water is hoog in den Rijn aan de paal:

Den	23 Mei.	1 El 4 Palm 0 Duim;	gewassen	0 D.	gevallen 5 D
Den	24. dito.	1 El 3 Palm 5 Duim;	gewassen	0 D.	gevallen 5 D

(*) Deze jonge Advocaat, Regter-Plaatsvervanger, is, eenige maanden na deszelfs benoeming tot Notaris, overleden.

LING voor vier Paarden, TUINEN met exquise VRUCHTBOOMEN beplant, fraaije WANDELINGEN, door WATERPARTYEN en wel ter groei staande opgaande BOOMEN versierd, eene aanzienlijke partij BOUW- en WEIDELAND.

Eene BOUWMANS WONING, genaamd *Bethanien*, met daartoe behoorende LANDERYEN en SCHAAPSDRIFT. — Voorts nog eene DAGHUURDERS WONING, genaamd *het Kleine Lange Water*, met het daarbij gelegen LAND, alles ter grootte van ongeveer 52 bunders, 54 roeden en 66 ellen, aan en bij elkander gelegen en in den besten staat onderhouden.

Al hetwelk ter koop zal worden aangeboden in drie perceelen en vervolgens in eene generale massa, te aanvaarden met den eersten November van dit jaar.

De aanwijzing zal geschieden van heden af aan, dagelijks, uitgezonderd des Zondags en op Feestdagen, door den Tuinman, op de plaats wonende.

Ten aanzien der voorwaarden van verkoop, vervoege men zich, gedurende de laatste veertien dagen voor den inzet, ten Kantore van een der voornoemde Notarissen, beide te Arnhem in de Bakkerstraat woonachtig, alwaar de condition van verkoop ter lezing zullen liggen.

† † † Te Zutphen, zullen op den 6 Junij 1825, des middags § § ten 2 uren, in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, ingezet, § en op den 20 daaraanvolgende, naar genoegen geldende, toegeslagen worden:

1. Een HUIS en ERF, met drie groote en een klein BOVENKAMERTJE, KLEERZOLDER en MEIDENKAMER, beneden vier groote en een kleine KAMER, groote KEUKEN, KELDER en PROVISIEKAMER, ruime STALLING voor vier Paarden en KOETSHUIS, alles aan elkander en staande op het Schipstoel binnen Zutphen, No. 530, door den Heer Ontvanger Mr. *PH. C. van HAMEL* bewoond wordende.

2. Een voor weinige jaren nieuw getimmerd, en mede in volkomen staat onderhouden HUIS en ERF, voorzien met vier BOVEN- en vier BENEDENKAMERS, KEUKEN, KELDER, enz. staande en gelegen binnen Zutphen, in de Sprong- of Beukerstraat, op het hoek van het Schipstoel, naast het vorige perceel, No. 461.

Zullende die Huizen te zien zijn op den *eersten* en *tweeden Junij* aanstaande.

3. Het ERVE en GOED *BAINK* genaamd, nabij het Dorp Warnsveld, in het kwartier van Zutphen gesitueerd, bestaande in een HEEREN HUIS en verder GETIMMER, voorts twee TUINEN, BOOMGAARD, HOF-, BOUW- en WEIDELANDEN, een groot aantal zware EIKEN, fijne en grove DENNEN en PEPPELEN BOOMEN, fraaije WANDELINGEN, VISCHVYVERS, enz. alsmede eene TUINMANS WONING, met een HOF en WEIDE daar annex; dan nog een [illegible] LAND, tegen over dit Erve, [illegible] groot in alles [illegible] bunders, [illegible] onder de Gemeente van [illegible]

4. Eene WEIDE, [illegible] in het Schependom van Zutphen, aan [illegible], groot ongeveer 3 bunders.

5. Eene WEIDE, noordwaarts gelegen aan het Dorp Warnsveld, groot ruim 50 roeden.

6. Het ERVE en GOED *DE HUURNE* genaamd, bestaande in een BOEREN ERVE en KATERSTEDE, ook bekend onder den naam van *Bensink*, No. 247, en HAVERKAMP, No. 248, in de Gemeente Roderlo, Buurschap Veldhoek, zijnde de twee Huizen en verdere Getimmerten, voorts Hof-, Bouw- en Weidelanden, considerabele uitgestrekte Akkermaalsbosschen, enz. groot te zamen negen en vijftig bunders.

7. Eene KATERSTEDE, *den Platenkamp* genaamd, in de Buurschap Eefde, Gemeente Gorssel, No. 148, groot in alles ruim elf bunders.

8. Alsmede eene BANK van negen Zitplaatsen in de Kerk te Warnsveld, en diverse STOELEN of ZITPLAATSEN in de respective Kerken van Warnsveld en Zutphen.

Nadere onderrigting begeerende, adresseere men zich ten Kantore van den Heer Notaris Mr. *J. J. SCHLUITER*, of van den Heer Oud-Rentmeester *E. BROEKER*, te Zutphen.

In Naam des Konings.

[illegible]

Ter Rolle van Geregtelijke Uitwinning bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Tiel, [illegible]

1. Twee HUIZEN onder een dak, gekwoteerd No. 88 en 89, staande en gelegen te *Hedel*, gemeente of schoutambt *Hedel*, kanton *Zalt-Bommel*, kwartier *Tiel*, provincie *Gelderland*, bevattende in den voorgevel twee deuren en twee vengsters of ramen in de benedenste verdieping, en een vengster of raam in de bovenste verdieping, in de zijdemuur ten westen vier vengsters, in den achtergevel eene deur, in de zijdemuur ten oosten twee vengsters, belend oost de weduwe *HENDRIK WYNSTEKERS*, west *ROELOF WOLFERT*, zuiden de straat, en noorden de Erve *P. DE ROOCK*, door *WILLEM WYNSTEKERS* en *GYSBERT VERMEULEN* bewoond, op prijs gesteld voor *f* 15—: En

2. Een perceel WEI of BOOMLAND, genaamd *Schoonhoven*, gelegen in het blok het *Kleinbroek* genaamd, van het schoutambt *Hedel*, kanton, kwartier en provincie voornoemd, groot [illegible] roeden, zes en negentig ellen, oost de straat, [illegible] genaamd, west *WOUTER VERMEULEN*, en de Erven Mr. *JACOB DE ROOCK*, zuiden *DIRK DE BRUIN*, *nomine uxoris*, en noorden *JAN VAN OYEN*, Gz., in eigen gebruik, op prijs gesteld voor *f* 10—:

Gearresteerd als onroerend goed, ten lasten van *WILLEM WYNSTEKERS*, landbouwer, wonende te *Hedel*.

Ter requisitie van *HENDRICUS MANSVELD*, bierbrouwer, wonende te *Zalt-Bommel*, als in huwelijk hebbende *PETRONELLA DE ROOCK*, thans meerderjarige dochter van wijlen den heer Rentmeester *PETER DE ROOCK*, welk arrest door haar uit eigen hoofde vervolgd wordt, vermits *HENDRIKUS MANSVELD* inmiddels is komen te overlijden, en van *LEONARD ANTONIE SASSEN*, landeigenaar, wonende te *Hedel*, en zijne echtgenoote vrouwe *JOHANNA DE KLEIN*, eerder weduwe van wijlen gemelden heer *PETER DE ROOCK*, in kwaliteit van voogden over den nog minderjarigen *PETER DE ROOCK*, student te *Luik*, zijnde mede een kind van wijlen gezegden heer Rentmeester *PETER DE ROOCK*, tot Prokureur hebbende den heer *HERONIMUS VAN WESSEM*, te *Tiel*.

Bij Procesverbaal, gedagteekend den 12 October 1824, geregistreerd den 15 October daarna, waarvan ten zelven dage afschrift gelaten is aan *G. M. E. DE VIRIEU*, Griffier van het Vredegeregt van het kanton *Zalt-Bommel*, en aan *A. HOEFLAKE*, Schout van het schoutambt *Hedel*, zijnde overgeschreven ten kantore der hypotheken te *Tiel* den 18, en ter griffie van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Tiel*, den 25 October daaraanvolgende.

De provisionele toewijzing van bovengemelde Goederen, welke zoude plaats gehad hebben op Maandag den 21 Februarij ll., door een incident van de zijde der gearresteerden vertraagt zijnde, zoo zal dezelve thans plaats hebben op Maandag den 6den Junij 1825, des voormiddags om elf uren, ter rolle van geregtelijke uitwinning bij gemelde Regtbank, op de opprijsstelling als bij ieder perceel is opgegeven.

Hetgeen certificeert:
H. VAN WESSEM,
Procureur.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

De STOOMBOOT vertrekt:

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*:
Vrijdag den 27 Mei, des morgens ten 8 ure.
Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*:
Donderdag den 26 Mei, des morgens ten 8 ure.

Op de andere dagen vaart gemelde Boot naar *Antwerpen* en *Zeeland*, waarvan men, even als van alle andere particulariteiten, informatie kan bekomen aan het Kantoor van den Correspondent der Maatschappij, den Heer *JOH. AD. QUACK*, Senior, te *Nijmegen*.

† § § Er is Zondag morgen, den 22 Mei, rijdende langs den Velper Weg naar Biljoen en van daar, over den Brink, naar Rhede, verloren, EEN KLEIN GOUDEN HOROLOGIE, waaraan eene GOUDEN KETTING, zonder verdere Ornamenten; — dengenen, die hetzelve terug bezorgt, of daarvan aanwijzing doet bij den Drukker dezer, wordt eene *zeer ruime* belooning aangeboden.

§ † § Er wordt vermist eene TWEEJARIGE MAAL, met witte en zwarte Vlakken, de Horens klein en krom, en gemerkt W. M. [illegible] hebbende verder eene groote Kol voor den Kop, en [illegible] in het begin der maand April l. l. [illegible] aanwijzing weet te doen, dat dezelve weder [illegible] zal eene premie van *zeven gulden* genieten. [illegible] Heer *A. MONGERS*, te Doesborgh.

† † † De ondergeteekende, ontvangen hebbende een versche lading allerbeste kwaliteit MAAS- of KLUITKALK, is daardoor in staat gesteld een ieder naar genoegen en tot de civielste prijzen te kunnen bedienen.

Arnhem, den 23 Mei 1825.

L. VAN OOY.

„HANDLEIDING voor de LANDBOUWERS, „wier Landen door den *Watervloed*, met *Zout Water* zijn overstroomd; om dezelve door min kostbare middelen tot hunne vorige „vruchtbaarheid te herstellen, of ten minsten voor te komen geene verkeerde middelen tot herstel aan te wenden; door H. PONSE, Lid van „de Commissie van Landbouw in *Zuid-Holland*." — Wordt uitgegeven te *'s Gravenhage* bij KROORS & COMP., en is mede te bekomen in de Boekwinkels der voornaamste Steden des Rijks. — Ook worden bij dezelve gedebiteerd de Werkjes van den beroemden SULZER, *Gesprekken over de schoonheden der Natuur*, en — *Zedekundige Bespiegelingen van de werken der Natuur*; de prijs van elk derzelve is *f* 1 : 60 cents, doch, voor geschenken op de Instituten — waartoe dezelve een algemeenlijk gunstig onthaal genieten — bij betalen van ten minsten [illegible] Exemplaren aangevraagd wordende, *f* 1 : 40 cents.

[illegible]

De Gezigtkundige Glazen- en Brillenslijper, *MANNU MORITZ*, [illegible] het Geëerde Publiek [illegible] alhier is spreken of te ontbieden is [illegible] aan de St. Janspoort, [illegible]. Hij rekommandeert zich tot het leveren van regelmatig Geslepene Brillen voor een ieders gezigt, ten einde hetzelve tot in den hoogsten ouderdom te conserveren, kunnende hij zich flatteren, dat zijne Glazen, zoo wel in Brillen als tot andere Optische Instrumenten, van de eerste kenners met het beste succes gebruikt worden. Dezelve waarschuwt tevens voor rondloopers, die Brillen voor de zijne verkoopen, vermits hij zijne Glazen aan niemand in commissie geeft. [illegible] mede rondgaande. Ook heeft hij een volledig assortiment [illegible] Zilveren, en Schilpadden Monteringen voor Brillen, [illegible] gekleurde Glazen, zoo Blaauwe als Groene, [illegible] van Gezigtkundige Instrumenten.

† † § De Gezigtkundige Glazen- en Brillenslijper *H. MOR*- § § *HANGE*, [illegible] *HOLDES*, Brillen- † slijper [illegible] het geëerde Publiek, dat hij alhier dagelijks te spreken of te ontbieden is bij *B. KERKHOFF*, in het Logement *de Beer*, tot den 29 dezer maand Mei. Hij rekommandeert zich tot het leveren van zelfvervaardigde en regelmatig geslepene BRILLEN, voor een iedens Gezigt, ten einde hetzelve tot in den hoogsten ouderdom te conserveren; slijpt alle soorten van Glazen voor allerlei Gezigtkundige Instrumenten en naar de laatste uitvindingen, door de kundige Leden van de Akademie te Parijs. Hol geslepene Glazen van Rotsteen, zoo wel voor Presbites als voor Miopes geschikt, alsmede voor gebrekkige en andere Gezigten van verschillenden ouderdom. Hij slijpt zijne Glazen zoo wel in Brillen als voor andere Gezigtkundige Instrumenten van allerlei aard, tegen waarborging van echt- en deugdzaamheid.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.